

RETTEEN I NYKØBING FALSTER DOM

afsagt den 16. april 2019

Sag BS-16084/2019-NYK

F
(advokat Vibeke Sestrup)

mod

M

Denne afgørelse er truffet af dommerfuldmægtig

Sagens baggrund og parternes påstande

Statsforvaltningen har den 25. januar 2019 truffet afgørelse om, at samværet mellem B, født den ... 2016 og F, ophæves.

F har klaget over Statsforvaltningens afgørelse til Ankestyrelsen.

Som følge af ændringer ved lov nr. 1702 og lov nr. 1711 af 27. december 2018 er sagen den 1. april 2019 overgået fra Ankestyrelsen til behandling ved familieretten.

F har fremsat påstand om, at samværet ikke ophæves.

M har fremsat påstand om, at Statsforvaltningens afgørelse af 25. januar 2019 stadfæstes.

Oplysningerne i sagen

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Af Statsforvaltningens afgørelse fremgår:

”

Vi har lagt vægt på konklusionerne i den børnesagkyndige erklæring af 2. december 2018.

Det fremgår af den børnesagkyndige erklæring, at F har en påfaldende og bemærkelsesværdig mangel på mentaliseringsevne, metarefleksion og evne til at begribekompleksitet, og hans tilknytningsstil er undgående. F er desuden rigid og ufleksibel, når han skal handle hurtigt, og det vil på denne baggrund være vanskeligt for ham at samarbejde med M og at håndtere vanskeligheder med B og forholde sig praktisk og effektivt til disse.

Det fremgår af den børnesagkyndige erklæring, at der skal tages forbehold for, at den anden forælders perspektiv ikke er belyst, at der ikke har været foretaget samspilsobservationer, hvorfor der er taget udgangspunkt i det overvågede samvær, der har været i Statsforvaltningen, og at der ikke er taget højde for eventuelle særlige behov hos barnet.

Vi har endvidere lagt vægt på, at det fremgår af institutionsudtalelse af 3. december 2018, at institutionen oplever, at B er sårbar i forbindelse med samværet med F, hvor han lukker af og bliver inaktiv, og han er først sig selv efter 2-3 da-ge. De ser, at B er en meget følsom og genert dreng, som let lader sig påvirke, og han befinder sig i et højt spændingsfelt mellem forældrene. Institutionen kan mærke en markant, positiv ændring af B trivsel, efter samværet er blevet suspenderet, og kommunen har af denne grund lukket sagen, men B bliver dog stadigvæk let usikker og har et stort behov for sine trygge og faste rammer.

Som det fremgår af afgørelsen om suspension, har vi også lagt vægt på, at der forelå 2 alvorlige underretninger fra kommunen, at M observerede ændret adfærd hos B, og at F på mødet i Statsforvaltningen ikke på overbevisende måde var i stand til at forklare eller tilbagevise de foreliggende oplysninger.

Vi er opmærksomme på, at den børnesagkyndige erklæring konkluderer, at det overordnet er den samlede vurdering, at F kan have et samvær med B, men på trods af dette er det vores klare opfattelse, ud fra en samlet vurdering af sagen, at det vil være bedst for B, at samværet ophæves.

Vi har ikke fundet grundlag for at fastsætte overvåget samvær igen.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på forløbet af overvåget samvær 2017 og den børnesagkyndige undersøgelse af 27. april 2017, hvor det bl.a. anføres, at ”imidlertid ser det ud til, at F indtil videre ikke har kunne medvirke tilfredsstillende på de betingelser og inden for de rammer, som Statsforvaltningen opstiller i forbindelse med de overvågede samvær...”

Parternes synspunkter

F har supplerende anført:

"...

Til støtte for klagen gøres det gældende, at retten til et familieliv er beskyttet i flere konventioner. Den ved afgørelsen bestemte ophævelse af samværet mellem min klient og sønnen er den mest indgivende foranstaltning i forhold til deres ret til et familieliv, og det gøres i den konkrete sagen gældende, at ophævelsen af samværet ikke kan anses for at være proportionalt med formålet om, at afgørelser skal træffes til barnets bedste, idet det ikke ud fra den samlede belysning af sagen kan anses for at være til B's bedste, at han slet ikke skal have samvær med hans far. B er 3 år gammel, og for at sikre ham en positiv udvikling, har han bl.a. brug for at have en familierelation til sin far. Det vil være direkte skadeligt for B udvikling, hvis han ikke henset til hans unge alder sikres sin ret til at have en familierelation til hans far. B har ikke kun brug for sin mor, han har således også brug for at have sin far i sit liv.

Der er til brug for samværsagen udarbejdet en børnesagkyndig erklæring af 2. december 2018. Det gøres gældende, at der også ud fra det anførte i erklæringen herunder det anførte under dens "konklusion og vurdering" er det fornødne grundlag for at tillægge min klient samvær med sønnen; der ses således **ikke** ifølge erklæringen at være grundlag for **ikke** at tillægge min klient samvær. Tværtimod fremgår det direkte, at det overordnet er psykologens samlede vurdering, at min klient har tilstrækkelige ressourcer til at have samvær med sønnen.

Der ses ifølge erklæringen ingen tegn på aggressive eller voldelige tendenser hos min klient. Der ses ingen tegn på misbrug, pædofile tendenser eller psykisk sygdom. Der ses endvidere ingen indikationer på, at min klient har tendens til at optræde truende, eller at han lærer B et truende eller aggressivt sprogbrug. Der ses ingen tegn på, at min klient kunne finde på at bortføre B, og min klient forsikrer, at han aldrig kunne finde på at bortføre B. Min klient ønsker bestemt selv at blive boende i Danmark, da han finder, at Danmark på rigtig mange områder er det "bedste land i verden," og det er derfor også efter min klients opfattelse det bedste land for B at vokse op i. B skal endvidere kunne bevare sin tryghed i sin børnehave, som han er meget glad for. Min klient ses ifølge erklæringen at have høje ambitioner på sønnens vegne, og ud fra dette må det derfor vurderes, at min klient under samvær vil gøre sit bedste for at sikre de bedst muligt betingelser for sønnen således, at sønnen kan få de bedste betingelse for at kunne udvikle sig bedst muligt, idet det ellers ikke vil give nogen mening, at min klient har høje ambitioner på sønnens vegne, hvis han ikke selv samtidig sikrer sønnen de bedste betingelser herfor.

Min klient er ikke B's primære omsorgsperson, og derfor vil min klients forældreevner skulle vurderes i relation til hans varetagelse af omsorgen for B under samvær altså i en relativt afgrænset tidsperiode. Endvidere er staten om nødvendigt forpligtet til at støtte og hjælpe min klient i hans forældreevne, såfremt det vurderes, at der er behov herfor, men overordnet er psykologens samlede vurdering i den indhentede erklæring altså, at min klient har tilstrækkelige ressourcer til at have samvær med sønnen.

Der er endvidere intet der indikerer, at forældrene ikke vil kunne samarbejde omkring samvær til barnets bedste. Angiveligt ønsker moderen ikke at samarbejde med min klient omkring barnet, men dette har ingen afgørende betydning i relation til samvær, da det fremgår at min klient i vidt omfang er beskrevet som konfliktsky. Min klient vil derfor være undvigende i forhold til konflikt, og der er derfor ingen grund til at frygte, at der skulle opstå reel konflikt mellem forældrene til skade for barnet. Min klient vil meget gerne samarbejde med moderen herunder omkring samvær, og da B går i børnehaven vil afhentning og aflevering endvidere i vidt omfang kunne ske i børnehaven således, at forældrene i vidt omfang vil kunne spare hinanden for at skulle mødes, hvis de ikke umiddelbart mener, at de vil være i stand til at vise deres søn, at de "er voksne og ansvarlige forældre, der godt kan finde ud af at mødes i en positiv relation omkring deres søn." Min klient har endvidere efter anmodning fra moderen underskrevet tilladelse således, at hun kan forny sønnens pas, hvilket således heller ikke har givet anledning til konflikt. Min klient deltager imidlertid gerne i konfliktmægling, men angiveligt har parterne ikke fået tilbudt konfliktmægling.

Moderens modvilje mod min klients samvær tilskriver min klient primært, at han søgte om en 7/7 - deleordning, hvilket kan have gjort moderen bekymret for, at min klient skulle have et ønske om på sigt at blive bopælsforælder. Min klient ønskede imidlertid blot som samværsforælder at have den bedst mulige kontakt med sønnen til hans bedste.

Min klient gør endvidere gældende, at samværsagen bygger på misvisende eller fejlagtige oplysninger, der henvises således til det anførte i min klients egne udarbejdede kommentarer af 4. februar 2019, som ligeledes er vedhæftet denne mail.

Afslutningsvis gøres det gældende, at Statsforvaltningens afgørelse om ophævelse af samvær må anses for at bero på et urimeligt skøn, idet der henvises til det ovenfor fremførte til støtte for klagen, og samlet set gøres gældende, at der helt åbenbart foreligger det fornødne grundlag for samvær, og at min klient og sønnen B derfor har ret til samvær, da dette må anses for at være til barnets bedste."

M har supplerende anført:

"

...Taget sagens længde og omfang i betragtning, vil jeg forsøge at holde det kortfattet, men henviser for yderligere uddybning til min 'Bemærkninger til BSE' af d 27.12.2018.

Statsforvaltningen har set samlet på sagen og afgørelsen om at ophæve F's samvær med B er truffet ud fra den konklusion, at samværet havde yderst negative konsekvenser for B. Beslutningen blev taget, blandt andet, på baggrund af to alvorlige underretninger fra vuggestuen og Kommunen og med henblik på at skåne B.

Ud over det lange forløb, er en af de ting som gør sagen kompliceret, at psykologundersøgelsen af F fremstår mangelfuld og fejlbehæftet (Jeg henviser igen til mit tidligere indsendte dokument 'Bemærkninger til BSE'). Der er blandt andet flere af personlighedstestene som aldrig blev gennemført, men hvor der alligevel bliver truffet konklusioner på baggrund af disse. Dertil er der flere konklusioner på undersøgelsen, som er i modstrid med at anbefale F som egnet samværsforælder. Dette har

Statsforvaltningen også hæftet sig ved i deres afgørelse.

Psykologvurderingens konklusioner står derudover i skarp kontrast til de faktiske observationer og indberetninger. Vuggestuen har indberettet at der er store negative ændringer i B's sociale adfærd og velbefindende i dagene efter samvær med André. Ligeledes er der lavet indberetninger om (uforklarlige) mærker på kroppen, samt at B er blevet instrueret i at skulle fortie ting som er sket under samværet.

Vibeke Sestrup påstår at fordi F (i psykologundersøgelsen) er vurderet som konfliktsky, vil det være usandsynligt at der skulle opstå en konflikt. Alle parter som har været involveret i denne sag vil vide at F er ekstremt konfliktsøgende, hvilket også fremgår tydeligt i sagsakterne. Der er dokumenteret utallige eksempler, som viser hvordan F har opført sig yderst usamarbejdsvillig og har decideret løjet, endda i retten. Af samme grund beder jeg om at F vedhæftede kommentarer, i det omfang det er muligt, bliver fakta-tjekket og sammenholdt med hans tidligere udtalelser.

F fremhævelse af at han har givet tilladelse til fornyelse af B's pas, er i mine øjne et udtryk for mangel på bedre eksempler på samarbejdsevne og -villighed. Dette på trods af samværssagen har forløbet i flere år.”

Rettens begrundelse og resultat

Efter en samlet bedømmelse af oplysningerne i sagen finder familieretten ikke grundlag for at tilsidesætte Statsforvaltningens vurdering af, at det er bedst for B, at samværet med F ophæves. Familieretten stadfæster derfor Statsforvaltningens afgørelse.

THI KENDES FOR RET :

Statsforvaltningens afgørelse af 25. januar 2019 stadfæstes.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part.

